

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Mihail Catană,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Catană împotriva Consiliului orășenesc Anenii Noi, terț Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Mihail Catană și s-a menținut hotărârea din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central,

(Dosarul nr. 3ra-1189/23

Nr. PIGD 2-22054344-01-3ra-01122023)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul central (M. Chiperi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Gh. Mîra, I. Dutca, G. Dașchevici)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului depus de Mihail Catană,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă,
Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 aprilie 2022, Mihail Catană s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Consiliul orașenesc Anenii Noi prin care a solicitat anularea deciziei nr.3/22 din 16 martie 2022, emisă de către Consiliul orașenesc Anenii Noi „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XXX”.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia nr.3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXX.XX”, a fost stabilită plata pentru folosirea terenului cu nr. cadastral XXXXX.XX, situat în or. Anenii Noi, str. XXXXXX nr. XX, cu o suprafață de 1,5534 ha, în mărime de 146 082,74 de lei, ceea ce constituie 4 % din prețul normativ al lotului de teren în cauză.

3. A susținut că decizia nr.3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XX”, este una ilegală, neîntemeiată și discriminatoare, lipsindu-l de dreptul la participare și acces la procedura administrativă, deoarece reieșind din prevederile art. 44 alin. (1), (3), art. 67 alin. (2) și (5), art. 68 lit. c), art. 70 alin. (1)-(3), art. 17, art. 20, art. 21, art. 22, art. 24 și art. 33 din Codul administrativ, autoritatea publică era obligată să înștiințeze în scris participantul la proces, pentru participarea la procedura administrativă și posibilitatea expunerii poziției sale, prezentarea actelor necesare cât și susținerea și apărarea poziției sale, or, accesul liber la activitatea administrativă este garantat și nu poate fi îngrădit. Însă, la caz, de către Consiliul orașenesc Anenii Noi a îngrădit accesul la procedura administrativă.

4. Subsecvent, reclamantul cu trimitere la prevederile art.6 și 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și la art.20 din Constituția Republicii Moldova, a menționat că circumstanțele relatate generează anularea deciziei nr.3/22 din 16 martie 2022, or, menținerea acesteia în condițiile enunțate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilității pentru a-și valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislația națională, cât și de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și îngrădirea accesului la procedura administrativă.

5. A mai menționat reclamantul că prin decizia nr.3/22 din 16 martie 2022 emisă de Consiliul orașenesc Anenii Noi s-a stabilit plata pentru folosirea terenului de proprietate publică a or. Anenii Noi, cu nr. cadastral XXXXX.XXX, fără a se ține cont de anterior prin decizia nr.5/16 din 17 septembrie 2021 a Consiliul orașenesc Anenii Noi s-a stabilit plata pentru folosirea de către SRL „Gelino-Grup” a terenului cu nr. cadastral XXXXX.XXX, situat în or. Anenii Noi, str. XXXXX nr.XX, cu o suprafață de 1,5534 ha, în valoare de 200 663,10 de lei, ceea ce constituie 10 % din prețul normativ al lotului de teren în cauză.

6. Astfel, a susținut reclamantul că Consiliul orașenesc Anenii Noi a emis două decizii pe același obiect, adică decizia nr.3/22 din 16 martie 2022 emisă de Consiliul orașenesc Anenii Noi cu privire la terenul cu nr. cadastral XXXXX.XXX, situat în or. Anenii Noi, str. XXXXX nr.XX, cu o suprafață de 1,5534 ha, deși decizia nr.5/16 din 17 septembrie 2021 a Consiliul orașenesc Anenii Noi s-a stabilit plata pentru folosirea de către SRL „Gelino-Grup” a terenului cu nr. cadastral XXXXX.XXX, situat în or. Anenii Noi, str. XXXXXX nr.XX, cu o suprafață de 1,5534 ha, în valoare de 200 663,10 de lei, ceea ce constituie 10 % din prețul normativ al lotului de teren în cauză, nu a fost revocată, modificată sau anulată până la momentul adresării în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

7. În această ordine de idei, reclamantul a menționat că la 30 noiembrie 2021, a înregistrat cu nr. 629, la cancelaria Primăriei a or. Anenii Noi, cererea cu privire la arenda terenului aferent bunurilor proprietate privată cu nr. cadastral XXXXX.XXX. Astfel, din conținutul răspunsul primit cu nr.434 din 31 martie 2022 eliberat de Primăria orașului Anenii Noi, i s-a comunicat că terenul este supus procedurii de delimitare pe domeniul public sau privat conform prevederilor Legii nr.29/2018 cât și a Regulamentului privind modul delimitare a bunurilor imobile proprietate publică aprobat prin HG nr.63/2019, mai mult ca atât, cererea cu privire la arenda terenului aferent bunurilor proprietate privată cu nr. cadastral XXXXX.XXX, nu poate fi admisă.

8. În contextul celor enunțate, reclamantul a susținut că decizia contestată contravine principiului de bază, decizia fiind nemotivată, transparentă, rezonabilă și chiar discriminatorie.

9. Drept urmare, cu referire la prevederile art.10 alin. (1), art. 31, art. 101, art. 139 alin. (3); art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, precum și la prevederile Legii nr.1308/1997, reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului orașenesc Anenii Noi nr. 3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XXX” prin care a fost stabilită plata pentru folosirea terenului cu nr. cadastral XXXXX.XXX situat în or. Anenii Noi, str. XXXX nr.XX, cu suprafața de 1,5534 ha, în mărime de 146 082,74 de lei, ceea ce constituie 4 % din prețul normativ al lotului de teren.

10. Concomitent cu pretenția de contestare a actului administrativ, reclamantul a solicitat suspendarea executării Deciziei nr.3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XXX”.

11. Prin încheierea din 21 aprilie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central, s-a admis cererea depusă de reclamantul Mihail Catană cu privire la suspendarea executării deciziei nr.3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XXX” și s-a dispus suspendarea executării deciziei nominalizate mai sus (f.d. 12/14).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central, acțiunea de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Catană, s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 58; 63/67).

22. Dispozitivul hotărârii din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central a fost notificat lui Mihai Catană, la 26 octombrie 2022, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 59).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

23. La 15 noiembrie 2022, Mihai Catană a depus cerere de apel nemotivată, împotriva hotărârii din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central (f.d. 72).

24. Potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.3-22/22, rezultă că Judecătoria Anenii Noi, sediul central, a remis prin intermediul poștei terestre, către participanții la proces, copia hotărârii motivate din 26 octombrie 2024 (f.d.70), care a fost recepționată de Mihail Catană la data de 14 decembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei.

25. La 27 decembrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Mihail Catană a depus motivarea cererii de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care în baza temeiurilor de fapt și de drept a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii (f.d.76/80).

26. La acest capitol, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție, relevă că instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Mihail Catană, împotriva hotărârii din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central.

27. Prin încheierea protocolară din 23 mai 2023 a Completului de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, s-a atras în proces în calitate terț ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” (f.d. 108).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

28. Prin decizia din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Mihail Catană și s-a menținut fără modificări hotărârea din 26 octombrie 2022 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central (f.d. 125; 126/133).

29. În susținerea soluției sale instanța de apel a reiterat că obiect al controlului judecătoresc în prezenta speță, constituie legalitatea deciziei Consiliului orășenesc Anenii Noi nr.3/22 din 16 martie 2022 „Cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenului proprietate publică a orașului Anenii Noi cu nr. cadastral XXXXX.XXX”.

30. Astfel, la caz, instanța de apel analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar argumentele nominalizate în cererea de apel nu pot fi reținute, întrucât acestea s-au dovedit a fi neîntemeiate.

31. La fel, instanța de apel a reținut că în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că proprietar al lotului de teren în cauză este orașul Anenii Noi, iar potrivit art. 10/1 alin. (1) al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, legiuitorul a stabilit imperativ termenul și modalitatea de încasare a plății pentru folosirea terenului aferente obiectivelor private,

32. Așadar, în sensul normei enunțate, instanța de apel a reținut ca fiind corecte concluziile primei instanțe, precum că Consiliul or. Anenii Noi în limitele competenței, legal și întemeiat a stabilit plata pentru folosirea terenului cu nr. cadastral 1001204.008 de către proprietarul construcțiilor - Mihail Catană, construcții situate pe terenul în cauză.

33. La fel, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a menționat că Consiliul orășenesc Anenii Noi prin decizia contestată de reclamant a stabilit plata pentru folosirea lotului de teren proprietate publică în mărime de 4 % din prețul normativ al acesteia, plata maximă fiind posibilă de aplicat până la 10 %.

34. Totodată, instanța de apel a reținut că în decizia contestată s-a stabilit că în cazul când va fi onorată obligația de plată în termen, Mihail Catană va beneficia în următorul an de o scutire de 50 % din plata pentru folosință, ceea ce constituie 2 % din prețul normativ al lotului de teren.

35. În aceste circumstanțe, instanța de apel, analizând prevederile art. 17 alin. (1) - (3) din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.

5 alin. (3) al Legii privind actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017 (cu modificările ulterioare), a concluzionat că în caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială, în speță, Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, cât și Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, în care nu sunt stabilite careva cerințe referitor la antrenarea subiectului vizat în procesul decizional al consiliului local.

36. Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanța întemeiat a conchis că reclamantului Mihail Catană nu i-a fost limitat accesul la ședința Consiliului or. Anenii Noi (fiind publică), în cadrul căreia s-a adoptat decizia contestată, acesta fiind în drept să participe și să asiste în procesul decizional al consiliului local.

37. În continuare, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele invocate în cererea de apel precum că, autoritatea publică era obligată să înștiințeze în scris participantul la proces, la caz, Mihail Catană, pentru participarea în procedura administrativă și posibilitatea expunerii poziției sale sau opinii vis-a-vis de eventualul act administrativ, acest lucru fiind ignorat și îngădit de Consiliul or. Anenii Noi. Or, art. 95 alin. (1) din Codul administrativ prevede că: Autoritatea publică poate renunța la audiere în cazul în care actul este exclusiv avantajos pentru participant.

38. La cest capitol, instanța de apel a notat că din materialele dosarului rezultă că, anterior, în baza deciziei nr. 5/16 din 17 septembrie 2021, același teren cu nr. cadastral XXXXX.XXX, a fost dat în arenda SRL „Gelino-Grup” cu plata de 10 % din prețul normativ al lotului de teren, iar lui Mihail Catană i fost stabilit un preț mai avantajos de 4 % din prețul normativ al lotului de teren nominalizat.

39. Astfel, în circumstanțele descrise, instanța de apel a concluzionat că neînștiințarea lui Mihail Catană despre data ședinței Consiliului or. Anenii Noi, nu poate servi ca temei de anulare a deciziei nr. 3/22 din 16 martie 2022, cu atât mai mult că ține de prerogativa autorității publice locale de a stabili unilateral plata pentru folosirea terenului public.

40. În continuare, instanța de apel a stabilit că în acțiunea dedusă judecății, Mihail Catană a mai invocat că ar fi ilegală stabilirea plății pentru folosirea lotului de teren, deoarece acesta se aplică în contextul în care - „nu a fost arendat terenul aferent obiectivului privatizat, iar dânsul a depus o cerere în acest sens pe numele primarului or. Anenii Noi la 30 noiembrie 2021 (cererea anexată la dosarul administrativ).

41. În acest sens, instanța de apel a reținut ca întemeiat argumentul instanței de fond că simplul fapt al depunerii cererii în acest sens, nu exclude necesitatea achitării de către reclamant a plății pentru folosința terenului menționat până la încheierea contractului de arendă, ori, procedura transmiterii terenului solicitat în arendă nu poate fi soluționată imediat,

urmând a fi respectată procedura delimitării acestui teren și pusă în discuție la ședințele Consiliului or. Anenii Noi, întrucât cererea reclamantului Mihail Catană este depusă pe numele primarului or. Anenii Noi, astfel că nu este relevantă procedurii administrative din speță, aceasta fiind temei de intentare a unei noi proceduri administrative și urmând a fi examinată de un alt subiect, care nu figurează în prezenta cauză.

42. Subsecvent, instanța de apel a reținut și faptul că reclamantul Mihail Catană la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată și în cadrul ședințelor de judecată, nu a prezentat probe, înscrisuri, din care ar rezulta încheierea contractului de arendă a terenului menționat.

43. A mai stabilit instanța de apel că reclamantul Catană Mihail a devenit proprietar al construcțiilor situate pe lotul de teren specificat la 12 noiembrie 2021, și abia începând cu data de 16 martie 2022 acestuia i-a fost stabilită plata pentru folosință terenului potrivit art. 10 alin. (8) al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

44. Prin urmare, în contextul normelor citate și circumstanțelor descrise, instanța de apel a constatat că plata de folosință a terenului proprietate publică, în principiu este echivalentă cu plata de arendă a terenului proprietate publică, iar argumentele reclamantului referitor la faptul că în cazul unui „contract de arendă” acesta ar fi achitat doar 2 % din prețul normativ al lotului de teren în cauză, rămân a fi neîntemeiate, ținând cont și de faptul că Consiliul or. Anenii Noi în pct.3 al deciziei contestate, i-a oferit reclamantului Mihail Catană posibilitate (reducere) de a achita 50 % pentru perioada ulterioară, în cazul achitării în termen a plății pentru folosirea terenului cu nr. cadastral XXXXX.XXX stabilită de Consiliul or. Anenii Noi în pct.1 al deciziei contestate.

45. Totodată, instanța de apel a mai conchis că prima instanță corect a apreciat ca neîntemeiate argumentele reclamantului, referitor la faptul că lipsește motivarea actului administrativ contestat, or, din conținutul acestuia rezultă că sunt indicate expres normele legale, în temeiul cărora este adoptată decizia Consiliului, iar din circumstanțele stabilite la examinarea prezentei cauze, este evidentă adoptarea actelor administrative individuale de către Consiliul or. Anenii Noi într-un număr mai mare de același fel, iar în temeiul art. 118 alin. (4) lit. c) din Codul administrativ, motivarea nu este obligatorie în cazul în care autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

46. În concluzie, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a reține că reclamantul prin argumentele și probele prezentate în susținerea acțiunii înaintate în prezenta cauză, nu a demonstrat și dovedit faptul că actul administrativ contestat contravine „legii” sau că ar fi prezente careva din

situațiile prevăzute expres de legiuitor în vederea declarării nulității actului administrativ, fiind invocate doar argumente formale și neîntemeiate.

47. La fel, instanța de apel a notat că alte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

48. În consecință, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, instanța de apel a conchis că apelul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins, deoarece prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală, cu respectarea normelor procedurale, iar cererea de apel este neîntemeiată, motiv din care a ajuns la concluzia de a respinge apelul depus de Mihail Catană.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

49. La 02 noiembrie 2023, Mihail Catană a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integrala cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Catană, precum și încasarea de la intimatul Consiliul orașenesc Anenii Noi, în beneficiul lui Mihail Catană a sumei de 2500,00 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

50. În motivarea recursului a indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzie că, cererea depusă de reclamant către Consiliul or. Anenii Noi privind încheierea contractului de arendă, nu este relevantă la examinării speței. Or, art. 10/1 din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ, stabilește expres că, în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor și, întreprinderilor menționate, de la aceștia, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art.10 alin. (11), și nu mai mare de 10 % din prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă.

50.1. A mai menționat că, reieșind din prevederile art. 16 alin. (1), art. 29 alin. (1) și art. 31 din Codul administrativ, a reținut că decizia contestată, contravine principiului de bază, nu este motivată, transparentă, rezonabilă chiar și este discriminatorie, deoarece până la emiterea actului administrativ (decizia), Consiliul orașenesc Anenii Noi a fost obligat să soluționeze cererea

reclamantului privind retribuirea terenul în arendă și, în cazul în care nu sunt temei pentru retribuirea terenul în arendă reclamantului, abia atunci autoritatea publică ar putea stabili pentru folosirea terenului un eventualul preț, care trebuie să fie rezonabil și proporțional situației materiale ale petiționarului.

50.2. A mai menționat faptul că Consiliul orășenesc Anenii Noi la emiterea actului contestat a ignorat prevederile art.118 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia: Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.

50.3. Or, la caz, Consiliul orășenesc Anenii Noi la emiterea actului administrativ contestat, urma, pe lângă motivarea de drept, temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, să indice și motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul, iar fiind în cazul actului administrativ defavorabil, urma să conțină o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului.

50.4. În această ordine de idei, recurentul a susținut că instanțele de judecată ierarhic inferioare nejustificat au reținut că, în temeiul art.118 alin. (3) din Codul administrativ, motivarea completă nu este obligatorie. Or, art.137 din Codul administrativ, reglementează că: (1) în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. (3) Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

50.5. În acest sens, recurentul a notat faptul că această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare Consiliul orășenesc Anenii Noi adoptând decizia contestată, care afectează direct drepturile și interesele reclamantului, și-a exercitat dreptul discreționar atribuit autorității publice, fără să acționeze cu bună-credință, în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul, contrar prevederilor legii, cu încălcarea procedurii stabilite și fără motive rezonabile.

50.6. În circumstanțele descrise, recurentul a considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la o concluzie incorectă precum că actul

contestat nu afectează grav drepturile constituționale ale reclamantului, ceea ce contravine atât Constituției, cât și Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Protocoalelor sale, principiile generale unanim recunoscute și normele dreptului internațional.

50.7. Or, potrivit art. 36 din Codul administrativ, prevede că: principiul supremației dreptului constă în aceea că, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ, este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care, demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, sânt considerate valori supreme și sânt garantate de stat. Instanțele de judecată competente, aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

51. La 20 septembrie 2024, Mihail Catană a depus supliment (motive suplimentare) la recursul declarat împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 162/162verso).

52. În motivarea suplimentului (motive suplimentare) a menționat că terenul cu nr. cadastral XXXX.XXX, situat în or. Anenii Noi, str. XXXXXX nr.XX, dispune de suprafața de 1,5534 ha, însă, construcțiile plasate pe teren în total ocupă de 861,1 m.p., aproximativ 0,086 ha (construcția cu nr. cadastral XXXXX.XX.01-87.7 m.p., + construcția cu nr. cadastral XXXXX.XX.02-87.9 m.p., + construcția cu nr. cadastral XXXXX.XXX.03-685,5 m.p., în total = 861,1 m.p., sau 0,086 ha), respectiv, prețul normativ trebuie să fie stabilit pentru 0,086 ha, dar nu pentru 1,5534 ha, și în decizia contestată, nu este invocată de ce Mihail Catană a fost obligat să plătească pentru întregul teren, care în realitate nu este folosit de către recurent.

52.1. Suplimentar a notat și faptul că la data emiterii deciziei și până la depunerea recursului suplimentar, pe terenul cu nr. cadastral XXXXX.XXX situat în or. Anenii Noi, str. XXXXXX nr. XX, este plasat, încă un bun imobil și anume, postul de transformare PT-268, inclusiv fidelele de plecare ale liniei electrice aeriene LEA-0,4 kV ce aparține cu dreptul de proprietate persoanei juridice ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, fapt ce se confirmă prin răspunsul nr. 0705/034928 din 15 februarie 2024, eliberat de ÎCS „Premier Energy Distribution” SA și prin răspunsul nr.03-05-6865 din 23 octombrie 2023 eliberat de Agenția Proprietății Publice.

52.2. În contextul celor enunțate, recurentul a susținut că prin decizia Consiliului or. Anenii Noi a fost obligat să achite plata pentru folosința întregului teren, însă, ÎCS „Premier Energy Distribution” SA deține bunuri pe terenul respectiv, fără achitarea plăților în beneficiul Consiliului orașenesc Anenii Noi.

52.3. Totodată, a solicitat anexarea la materialele cauzei copia deciziei (ultima filă), copia răspunsului Nr.03-05-6865 din 23 octombrie 2023 eliberat de IP „Agenția Servicii Publice”, copia interpelării din 11 ianuarie 2024 de

expediată în adresa ÎCS „Premier Energy” SRL, precum și copia răspunsului nr.0705/034928-20240215 eliberat de ÎCS „Premier Energy” SRL.

53. La 20 ianuarie 2025, Mihail Catană a depus supliment (motive suplimentare) la recursul declarat împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 176/177).

54. În motivarea suplimentului (motive suplimentare) recurentul a menționat că analizând prevederile art.21, art.29, art.30, art.31, art.219 din Codul administrativ, prevederile art.29, art.31 din Legea nr. 1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al RM, prevederile art.10 alin.(11) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997 (în vigoare la momentul emiterii deciziei Consiliului or. Anenii Noi) a concluzionat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată, astfel, stabilind o practică judiciară contrară cadrului legal. Or, pentru a stabili care este raportul juridic concret, trebuia de apreciat în ce categorie de suprafață legală se atribuie lui Mihail Catană, reieșind din prevederile art. 29 din Legea nr. 1125/2002 prevede mai multe cazuri.

54.1. Subsecvent a notat că în cazul în care proprietarul inițial, care a dobândit un drept de suprafață prin efectul legii, SRL „Gelino Grup” se afla în situația expusă la art. 29 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1125/2002, și anume, a dobândit un drept de suprafață legală asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX.XXX (în registrul bunurilor imobile fiind înregistrat drept proprietar orașul Anenii Noi, raionul Anenii Noi), neavând nici un drept asupra terenului.

54.2. Astfel, în aceste circumstanțe descrise a reținut că, Mihail Catană a subrogat SRL „Gelino Grup” în relațiile de suprafață legală din momentul dobândirii dreptului de proprietate (12 noiembrie 2021) asupra construcțiilor cu nr. cadastrale XXXXX.XX; XXXXX.XX; XXXXX.XX.

54.3. La caz, a notat recurentul că administrația publică locală urma să stabilească plata de redevență (la situația din data de 16 martie 2022) doar după ce stabilea care sunt dimensiunile concrete ale părților de teren necesare pentru deservirea construcțiilor cu nr. cadastrale XXXXXX.XX; XXXXXX.XX; XXXXXX.XX (așa cum era administrația publică locală era obligată în temeiul prevederilor art. 29 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1125/2002, în redacția în vigoare la data de 16 martie 2022 când a fost emisă decizia consiliului local or. Anenii Noi nr. 3/22).

54.4. Cu atât mai mult, a susținut că administrația publică locală urma să modifice și relațiile existente (înregistrate în registrul bunurilor imobile) cu ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, care deținea tot terenul cu nr. cadastral XXXXXXXX în folosință.

54.5. A mai notat că administrația publică locală nu a stabilit care sunt dimensiunile concrete ale părților de teren necesare pentru deservirea

construcțiilor cu nr. cadastral XXXXXX.X1, nr. cadastral XXXXXX.X2 și nr. cadastral XXXXXX.X3, asupra cărora se extinde suprafața legală, respectiv nu poate solicita plata de redevență pentru întreg terenul (mai ales că acesta se află în folosință la alt subiect de drept).

54.6. În aceste circumstanțe recurentul a concluzionat că instanțele ierarhic inferioare nu au cercetat starea de fapt din oficiu (la fel cum nu a făcut nici administrația publică locală), nu au apreciat normele de drept ce urmau a fi aplicate, prin urmare emițând decizii arbitrare, prin urmare a considerat că prin admiterea recursului ar consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție (temeiul prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. b) din Codul administrativ), în aspectele legate de achitarea redevenței în cazurile suprafețe legale prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. e) din legea nr.1125/2002 și anume că redevență poate fi calculată doar după ce este stabilită partea terenului necesară pentru deservirea bunului imobil.

55. La 14 noiembrie 2024, avocatul Serghei Voitic, acționând în interesele lui Mihail Catană a înaintat o cerere prin care a solicitat anexarea la recursul declarat împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, copia interpelări din 27 septembrie 2024 adresată ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău, copia scrisori de însoțire Nr.11-06/3/18967 din 01 noiembrie 2024 și copia deciziei registratorului Serviciului cadastral teritorial Anenii Noi din 31 mai 2024, cu privire la refuzul efectuării modificărilor în RBI (f.d. 168/174).

56. La 24 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d. 195), avocatul Serghei Voitic, acționând în interesele lui Mihail Catană a depus supliment (motive suplimentare) la recursul declarat împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 196/196verso).

57. În motivarea suplimentului (motive suplimentare) reprezentantul recurentului a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au omis să constate faptul că, suprafața legală, a fost dobândită de recurent în ordine succesivă, în virtutea Legii nr. 133/2018. Or, potrivit art.654 alin.(1) din Codul civil, suprafață este dreptul real imobiliar de a poseda și folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții a suprafațiarului, deasupra și sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a suprafațiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune și poate fi obiect al unui contract de locațiune.

57.1. În speță, instanțele de judecată ierarhic inferioare în conținutul actelor de dispoziție nu au menționat nici un cuvânt despre raportul juridic de suprafață și dreptul real de suprafață legală. Or, folosința terenului grevat cu suprafață legală, în contextul speței este un segment, un dezmembrământ al dreptului de suprafață.

57.2. În acest sens a mai susținut că dreptul de suprafață, și respectiv folosința ca dezmembrământ a dreptului de suprafață este de 861.1 m.p, iar aplicând cei 10% suplimentari (86,11 m.p.) ar fi de 947,21 m.p, respectiv,

diferența de 14586,80 m.p., în virtutea art.10 alin.(2) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, trec în fondul de rezervă al autorității publice respective care nu este îndrept să refuze preluarea lor.

ASPETE DE PROCEDURĂ ÎN ORDINE DE RECURS

58. La 03 ianuarie 2024, la 21 ianuarie 2025 și la 26 februarie 2026, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat prin intermediul poștei electronice, pentru notificare în adresa părților, copia cererii de recurs și suplimentele la recurs depuse de Mihail Catană, și de către avocatul Serghei Voitic, care acționează în interesele lui Mihail Catană, fapt ce se confirmă prin extrasele din poșta electronică anexate la materialele dosarului (f.d. 146/148; 178/179; 198/199), însă, părțile nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe referitor la argumentele invocate în recurs cât și în suplimentele la recurs.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

59. Art. 245 din Codul administrativ, relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

60. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 septembrie 2023, în ședință publică (f.d.125).

61. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023, a fost notificată avocatului Serghei Voitic, prin intermediul poștei electronice la 20 noiembrie 2023, ora 13:47, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 134), iar recurentului Mihail Catană i-a fost expediată pentru cunoștință prin intermediul poștei terestre, însă, date care ar confirma recepționarea acesteia de către ultimul la materialele cauzei nu se regăsesc.

62. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recurentul Mihail Catană, s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

63. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

64. Art. 245¹ din Codul administrativ, prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează

drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

65. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

66. Inițial, cu referire la solicitarea recurentului din suplimentul a recurs din 20 septembrie 2024, cât și cererea depusă la 14 noiembrie 2024, avocatul Serghei Voitic, în interesele lui Mihail Catană privind anexarea unor înscrisuri cu titlu de probe suplimentare la recursul declarat împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că acestea urmează a fi respinsă ca neîntemeiate. Or, potrivit art.245¹ alin.(3) din Codul administrativ, aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

67. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează faptul că anexarea probelor noi la etapa examinării cauzei de contencios administrativ în ordine de recurs este inadmisibilă.

68. Mai mult, instanța de recurs verifică în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. art.245¹ din Codul administrativ, iar aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs.

69. Prin urmare, instanța de recurs examinează cauza sub aspectul problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, adică examinează numai argumentele cu privire la erorile instanțelor

inferioare ce țin de aplicarea incorectă a legii sau încălcări ale regulilor de procedură, dar nu și temeinicia ei în fapt.

70. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că din analiza prevederilor art. 245¹–246, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

71. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

72. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

73. Prin urmare dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

74. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

75. Din analiza recursului depus la 02 noiembrie 2023 (f.d. 137/141), de către Mihail Catană rezultă, că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin.(1) lit. d) din Codul administrativ și anume faptul că decizia contestată

este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

76. Noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

77. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

78. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

79. Din analiza suplimentului la recurs depus la 20 ianuarie 2025 (f.d. 137/141), de către Mihail Catană rezultă că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin.(1) lit. d) din Codul administrativ și anume faptul că prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

80. Astfel, cu referire la norma nominalizată, instanța de recurs notează că aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recurs. Prin urmare, și în acest aspect acesta este vădit neîntemeiat.

81. Subsidiar, referitor la argumentele suplimentare invocate de recurent și reprezentantul acestuia în cererile suplimentare, instanța de recurs relevă că din conținutul cereri de apel cât și din conținutul proceselor verbale ale ședințelor de judecată cu privire la examinarea cauzei în ordine de apel, nu se reține că argumentele nu au fost invocate în fața instanței de apel și supuse examinării, nu pot constitui cadrul procesual pentru invocarea unor argumente și apărări noi, care nu au fost deduse judecării în fața instanței de apel, Or, potrivit art.245¹ alin.(2) din Codul administrativ, raportat la alin.(1) lit. d) al aceluiași articol, instanța de recurs verifică exclusiv motivele de legalitate invocate și examinate anterior, nefiind admisibilă formularea unor critici noi în această etapă procesuală, prin urmare, acestea exced limitelor controlului de legalitate exercitat în recurs, motiv pentru care urmează a fi respinse ca inadmisibile.

82. Apreciind cele reținute, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Mihail Catană, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător, iar argumentele invocate în cererile de recurs suplimentar sunt noi, neinvocate la examinarea cauzei în instanțele de judecată ierarhic inferioare, prin urmare, în sensul art.245¹ alin. (2) din Codul administrativ, enunțat la pct. 64 din prezenta încheiere, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului.

83. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

84. Curtea reiterează că admisibilitatea recursului trebuie analizată prin prisma rolului constituțional și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care este aceea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii în materia contenciosului administrativ. Astfel, motivarea cererii de recurs trebuie să reflecte nu doar nemulțumirea față de soluția instanței de apel, ci și necesitatea clară de intervenție a instanței supreme în vederea corectării unei erori de drept semnificative ori a consolidării practicii judiciare. Filtrul de admisibilitate instituit de art. 245¹ și 246 din Codul administrativ nu este formal, ci unul de fond, esențial, menit să respingă acele recursuri care nu ridică veritabile probleme de legalitate.

85. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea cauza Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat

că modul de aplicare a art. 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea cauza Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

86. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Mihail Catană, împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

87. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Mihail Catană, împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni